

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

เอาไว้ทำไมคนไม่ดี

ก่อนจึงหัน

พระให้ตั้งใจปฏิบัติ ให้เคร่งครัดตลอด สติเป็นพื้นฐาน อย่าลืมนะสติ สติเป็นพื้นฐานตั้งแต่ต้นจนถึงมรรคผลนิพพาน พ้นจากสติไปไม่ได้ สติล้มลุกคลุกคลาน สติตั้งได้ขึ้นเป็นสติอัตโนมัติ ปัญญาอัตโนมัติ เป็นมหาสติมหาปัญญาอัตโนมัติ นี่สำคัญมาก กุญแจลูกใหญ่ดอกใหญ่หมุนตัว กิเลสขาดสะบั้นไปเลยถ้าลงสติปัญญาสองสามประเภทนี้ได้เข้าไปในหัวใจใด กิเลสจะไม่มีเหลือเลย พัง ๆ จำให้ตึนะ

เรื่องสติที่สำคัญมากที่สุด เดี่ยว เผลอแปบกิเลสเข้าแล้ว กิเลสออกแล้วเข้าแล้ว ๆ ถ้าสติไม่เผลอ หนานขนาดไหนก็ตื่นอยู่เฉย ๆ ออกมาไม่ได้ เรื่องสติเป็นเรื่องใหญ่โตมาก ท่านทั้งหลายนักปฏิบัติให้จำนะ คำว่าสติ ๆ นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย มันจะหนาแน่นเต็มหัว ออกก็ตาม ถ้าสติครอบไว้แล้วมันออกไม่ได้ เมื่อออกไม่ได้ก็มีแต่ธรรมทำงาน ๆ สติธรรม คำบริกรรมก็เป็นธรรมรักษาจิตใจ ใจจะได้สว่างขึ้นมา สงบร่มเย็นเรื่อย ๆ ก็แผ่รัศมีขึ้นมา ๆ ให้เห็นโทษของใจคือกิเลสมันหุ้มห่ออยู่ปิดมิดชิด ถ้าไม่มีสติเข้าไปแก้ไข ดัดแปลงชะล้างมัน เอาสติให้ตึนะ

การทำทุกอย่างให้ทำด้วยความจงใจ ๆ มีธรรมเป็นพื้นฐาน ๆ สติธรรมเป็นสำคัญ งานทุกชิ้นทุกอันจะเป็นงานที่เรียบร้อยสวยงามนะถ้ามีสติเป็นพื้นฐาน จงใจ ๆ ต้องงานทุกอย่างด้วยความเป็นธรรม ๆ คำว่าเป็นธรรมก็สติธรรมเป็นพื้นฐานเหมือนกัน มันจะเลอะเทอะไปหมดแหละเวลานี้ นำทุเรศนะ เราดูกลาง ๆ ดูเป็นธรรม ไม่ได้เอนโน้นเอียงนี้เราพูดจริง ๆ ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูกไปเลย นี่เรียกว่าธรรม ตายใจได้ไม่เข้าข้างนั้นข้างนี้ ลำเอียง อย่างนั้นไม่ใช่ธรรม มีแต่กิเลสทั้งนั้น ถ้าเป็นธรรมไม่เอียงตรงไปตรงมา ๆ

ให้ดูเจ้าของด้วยความเป็นธรรม มีสติธรรมจับเข้าความเคลื่อนไหวของเจ้าของ เป็นไปในทางถูกทางผิด ส่วนมากมักจะเข้าตัวเสมอ ถ้าทางผิดแล้วดี ๆ ถ้าทางถูกปิดออก ๆ ในหัวใจเรานั้นแหละ นี่มันเอียงอยู่ตลอดเวลา กิเลสเข้าตรงไหนลำเอียง ๆ ธรรมเข้าตรงไหนตรงแนว ๆ พวกกันตั้งใจปฏิบัติ ศาสนาจะไม่มีเหลือแล้วนะ เตือนท่านทั้งหลายไว้ พุทธศาสนานี้เป็นหัวใจของชาวพุทธเราทั่วประเทศไทย ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย นี่ละความเลิศเลอ สิ่งเลิศเลออยู่ที่พุทธศาสนา ให้ยึดเกาะไว้ให้ดี อันนี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว ให้นำเข้ามาประคับประคองตนเอง

ทุกสิ่งทุกอย่างความเคลื่อนไหวไปมา หน้าที่การงานจะเรียบบร้อยไปหมด คนมี พุทธศาสนา มีสติเป็นพื้นฐาน ปัญญาพิจารณา ทุกสิ่งทุกอย่างจะเรียบบร้อยไปตาม ธรรมนั้นแหละ เดี่ยวนี้มีแต่กิเลสเข้าเหยียบย่ำทำลายๆ ธรรมมองไม่เห็นนะ แแบกั้มก็ร์ ก็เห็นแต่กั้มก็ร์เป็นกระตาดชเฉยๆ ตัวคนมันเป็นเปรตเป็นผีเป็นยักษ์เป็นมารที่แบก กั้มก็ร์อยู่นั้นนะ ไม่ได้มีธรรมนะ ตัวมหากัยต่อกั้มก็ร์ด้วยเข้าไป เรียนมามากๆ สำคัญว่า ตัวรู้หลักนักปราชญ์ฉลาดแหลมคม เพียงความจำเฉยๆ ใครก็จำได้ทุกคน กิเลสไม่ ถลอกปอกเปิก จะเรียกว่าความรู้ที่เป็นธรรมได้อย่างไร

ความรู้ที่เป็นธรรม นำมาปฏิบัติแล้วเป็นธรรมขึ้นทันทีๆ เพราะธรรม พระพุทธเจ้าเป็นธรรมอยู่แล้ว ขอให้ทุกท่านได้นำไปปฏิบัติ เวลานี้ปั่นเปี่ยนๆ เลอะๆ เทอะๆ ทั่วโลกเลย เพราะอะไรออกเฟ้นฟ่าน ก็เพราะใครก็ส่งเสริมแต่กิเลส ความโลภ โลกเท่าไรไม่พอๆ เอาจนตายก็ไม่พอ เมื่อไม่ได้สนใจแล้วโกรธแค้นฆ่าฟันรันแทง รบ ฆ่าฟันกันให้ได้สนใจ ความสนใจก็คือเป็นถ้ำเป็นถ่านไปด้วยกัน มันดีไหมละกิเลส หลอกคนให้เผากันๆ จำให้ตึนะ

ถ้าศาสนาไม่มีแล้วโลกนี้ไม่มีความหมาย จะว่าใครเจริญรุ่งเรืองที่ไหนก็ไม่มี ความหมาย เสกสรรปั้นยอเอาเฉยๆ ตัวเองในหัวใจนี้เป็นพินเป็นไฟ ไม่เกิดประโยชน์ อะไรแหละ เพราะฉะนั้นจึงให้นำธรรมไปปฏิบัติติดเนื้อติดตัวตลอดไป ใครอยู่ใน อิริยาบถใด มีสติธรรม ปัญญาธรรม ความพากเพียรเป็นพื้นฐานไปเรื่อยๆ อย่าลละ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

(จดหมายตอบขอบคุณหลวงตาจากปลัดกระทรวงยุติธรรม ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่มีเมตตานูเคราะห์บริจาคอาคาร ๓ ชั้น จำนวน ๒ หลัง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๙,๕๒๔,๒๘๕ บาท ให้แก่ทัณฑสถานหญิงกลางเพื่อไว้ในราชการต่อไป)

เรือนจำนี้มีเยอะนะ ลาดยาวเป็นที่หนึ่ง นอกนั้นก็เรื่อยไปหมด จังหวัดนั้น จังหวัดนี้ ช่วยปลูกตึกให้ก็มี ให้ที่หลับที่นอน อู๊ย มากต่อมากแล้วแต่เขาติดต่อมา ติดต่อมาอย่างไรๆ ที่ควรช่วยเหลือได้เราให้ทันทีๆ บึงกาฬก็ช่วยไปแล้ว สว่างแดน ดิน อำเภอลพ ที่เราพอระลึกได้นะ นี่หมายถึงพวกเรือนจำ แล้วก็ไปทางหนองบัวลำภู อุดรมากอยู่ สร้างตึกสร้างอะไรให้หลายอย่าง ก็มีลาดยาวเป็นที่หนึ่ง อุดรน่าจะเป็นที่ สองละมั้ง ต่อจากนั้นก็กระจายทั่วไปหมดพวกเรือนจำ อย่างนี้ละช่วยทุกแบบทุกฉบับ เรา ช่วยโลกช่วยทั้งด้านวัตถุ ช่วยทั้งด้านนามธรรมคือการแนะนำสั่งสอนทุกแบบทุก ฉบับเรื่อยมาอย่างนี้แหละ

สำหรับโรงพยาบาลเรียกว่าเป็นที่หนึ่ง อันดับหนึ่ง จากคลังหลวงใหญ่มาแล้ว ที่มอบเข้าคลังหลวงทั้งหมด จากนั้นมาก็เป็นพวกโรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง โรงพยาบาลหลายร้อยโรง ช่วยตลอดๆ ต่อจากโรงพยาบาลก็โรงร่ำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ต่างๆ นี่ที่ราชการ เรือนจงเรือนจำก็ราชการไม่ใช่เหรอ ดุชิสถานีรถไฟอุดร นี่นายสถานีเลยมาหาเรา มาพูดแบบสุดๆ ลึ้นๆ หวังพึ่งโดยถ่ายเดียว เหมือนว่าลมหายใจมามอบให้เราสูบให้เขา ขอที่ไหนก็ได้ ขอเงินงบประมาณก็ได้เรื่อง ได้มากก็สองสามบาท ว่างั้นนะ จะใช้อะไรก็ไม่พอใช้ได้

สละเงินเจ้าของออกไปช่วยสถานีเป็นแสนๆ เขาบอกเงินของเขาเอง มันก็ไม่หวาดไม่ไหว ไม่มองเห็นใคร มองเห็นแต่หลวงตา นายสถานีนะมาเอง แล้วแต่หลวงตาจะเมตตา เวลานี้สถานีจะใช้ไม่ได้แล้ว ชำรุดขนาดนั้นแหละ เออ เราจะพิจารณาดู เราว่าจั้น เราก็คงไปจริงๆ พอได้โอกาสเราก็คงไปตามน้ำนักที่มา คือนายสถานีมาเอง เขาก็รายงานให้ทราบเรื่องราวที่เขาช่วยทางงบประมาณให้มากก็ได้เรื่องได้ราว เอาเงินเจ้าของออกไปช่วยซ่อมแซมเป็นแสนๆ มันก็ไม่ได้เรื่อง มองเห็นแต่หลวงตาแหละ เลยมาหาหลวงตา

เราก็คงไปดูจริงๆ ไปดูทุกอย่าง มันสมควรจะได้รื้อหมดอย่างว่า สมเหตุสมผลที่เขาไม่มีกำลังที่จะซ่อม หมดจริงๆ นับแต่จะพังตลอด การซ่อมไม่มีความหมาย พอไปเราก็คงบอกได้เลย สิ่งช่างเขาให้รื้อเลยเทียวสถานีนะ เอาไว้แต่โครงเหล็กๆ นอกนั้นรื้อออกหมด เอา สร้างใหม่ให้หมดเลย นั่นเห็นใหม่ละ แล้วสร้างตึกอีกหลังหนึ่งต่อกันไป จากนั้นยังให้ห้องน้ำห้องส้วม แต่ก่อนไม่เคยมีนะห้องน้ำห้องส้วม สร้างให้ใหญ่ๆ รื้อให้หมด ลานจอดรถสถานีรถไฟ เทศคอนกรีตให้ทะลุถึงชานเมืองเลย ให้หมด มันลึบกว่าล้าน ไม่ใช่เล่นนะ เฉพาะตึกก็ไม่ใช่เล่นแล้ว ตึกรื้อหมดเลยแล้วทำขึ้นใหม่ นอกจากนั้นให้หมดเลย เรียกว่าสมบูรณ์

ช่วยอยู่ทุกแห่งทุกหน นี่หมายถึงวงราชการ ช่วยอย่างนี้แหละ ทางสถานีตำรวจก็ช่วยเต็มเหนี่ยว ให้หมดเลย อันนี้ก็ลึบกว่าล้านเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเงินเราจึงไม่มีบรรดาคนที่เขาไม่มาใกล้ชิดกับเรา พอจะรู้เรื่องรู้ราวความเคลื่อนไหวแห่งการจับจ่ายของเรา เขาก็จะว่าแต่หลวงตาบ้วมีเงินๆ เพราะไหลเข้ามาก็เห็นกันอยู่จะว่าไป บทเวลาไหลออกไม่เห็นนะ เช็คใบหนึ่งมันก็แสน ออกเสียบบๆ อย่างที่จ่ายเหล่านี้แหละใครรู้เมื่อไรเราจ่าย ก็รู้แต่เวลาเข้ามาๆ บทเวลาเราเอาออกเขาไม่รู้ ช่วยขนาดนั้นละ

เรียกว่าเราช่วยเต็มกำลังความสามารถ แบบแบบมือเลย ไม่มีคำว่ากำ เราบอกได้เลยว่าไม่มี มีแต่แบบตลอดๆ มีเท่าไรตักออกหมดๆ ถึงขนาดนั้น บางครั้งบางคราวยังติดหนี้เขาก็มี ไม่ใช่เล่น มันความจำเป็นให้ติดหนี้ เอาติดก็ติด คุณมันใส่แต่ฆราวาสไม่

เคยใส่พระ จะใส่เราก็ให้รู้ว่าติดหนี้เขาติดคุก ติดหนี้เขาแล้วไม่มีเงินใช้เขาก็ต้องติดคุก ละชิ เอ้า ติดก็ติด แต่ไม่เคยติด เป็นอย่างนั้นเรื่อยมา เสียสละเพื่อโลกเราเอาจริงจัง มากนะ เราไม่มีอะไรกับเรา บอกตรงๆ เราไม่มี มีเท่าไรออกหมดๆ ในวัดในวานี้สั่งสมอะไรไม่ได้ เราไม่ให้สั่งสม สั่งสมก็คือโกดัง นั่นสั่งสมไว้เพื่อแจกไม่ใช่อะไร เราทำสุดกำลังความสามารถของเรา

การเทศนาว่าการ เราอยากจะพูดว่าประเทศไทยนี้ น่าจะมีอิตาบัวนี้ มั่งเทศน์เทศน์มาสักเท่าไร ๕๖ ปีนี้ เทศน์ไม่หยุดไม่ถอย แต่ก่อนเทศน์อยู่อย่างลึกลับๆ ศาลานี้ที่ฟังเทศน์ของพระ ยอดธรรมอยู่ตรงนั้นนะ เทปที่ออกจากรี้ออกทั่วประเทศไทยตามวัดป่าต่างๆ วัดป่ามาติดต่อเอาไปหมดทุกภาคในเมืองไทย วัดป่านี้ได้ก่อนเพื่อนๆ จากธรรมะประเภทยอดธรรมทั้งนั้น แง่มมือเล็กหม้อจิวๆ ตลอดเลย ถ้าเทศน์สอนพระมีแต่อย่างนั้นละ มีแต่หม้อเล็กหม้อจิวเต็มเหนียวๆ เลยมาได้ ๕๖ ปีแล้ว ส่วนเทศน์สอนประชาชนก็เทศน์บ้างเล็ก ๆ น้อยๆ แต่ก่อนการเทศนาว่าการเกี่ยวกับภายนอกไม่ค่อยมากเท่าไรนัก แต่เทศน์สอนพระนี่ประชุมเรื่อย เทศน์เรื่อย เป็นเนื้อเป็นหนังจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา เพราะฉะนั้นเราถึงเข้มงวดกวดขัน

เขาร่ำลือว่าวัดป่าบ้านตาด หลวงตาบัวนี้ดูมาก ก็ไม่ดูยังงี้ มาแก้งๆ ก้างๆ มันน่าดูหรือ มีลิงก็ตัวจูงมาด้วย จะให้พูดอย่างนั้นหรือ มากี่แก้งๆ ก้างๆ มา มาอะไร เอาละนะ มาผิดเวลานะ ถ้ามาธรรมดาเราก็ไม่เคยสนใจ ไข้อยู่เยี้ยๆ เราไม่เคยสนใจ มาผิดเวลานั้นซิ ตอนเย็นๆ มักจะโดนตอนนั้นแหละ ตอนเย็นคนบางแล้วเราจะแอบออกมา ถ้าตอนกลางวันมาไม่ได้ ตอนเย็นๆ เราก็แอบออกมาไปดูนั่นดูนี่ เพื่อจะชี้แจงอะไร และการแนะนำงานบ้างอะไรบ้าง ครั้นออกมาก็มาเจอที่แฟนพ่านๆ มาอะไร ถาม จ้อจะต๋อยแล้ว สักเดี๋ยวก็นั่งทศไปเลย

มารายไหนก็เถอะ ถ้าหลวงตาออกมาดู ถามเหตุถามผลไม่ได้เรื่องแล้วไล่เดี๋ยวนั้นเลย สถานที่นี้ไม่ใช่สถานโรงลิเกละคร ท่านผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบสงวนอรรถธรรมเทิดทูนอรรถธรรม มีอยู่ในวัดนี้ละ อย่ามาแฟนพ่าน นิสัยสันดานไม่ดีนี้ ไปที่ไหนก็แฟนพ่าน มาในวัดแทนที่จะเกิดประโยชน์ก็ได้แต่ความแฟนพ่านเข้ามาแล้วออกไป ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไป ไล่ ไม่ว่าใครทั้งนั้นถ้าลงได้เอาแล้วเอานะ ไม่มีคำว่าสูงว่าต่ำ ธรรมเหนือหมดแล้ว ความถูกต้องแม่นยำออกจากธรรมทั้งนั้นๆ เทศน์นี้ไม่ได้เสียหายนะอะไร เทศน์ให้คนที่เสียหายอยู่แล้ว ให้ไปประพฤติเนื้อประพฤติตัวให้ดีต่างหาก เป็นอย่างนั้นละ ออกมาที่ไรมักจะโดน เอากันทุกที่ ตอนเย็นแหละตอนผิดเวลาล่าเวลา เราออกมา

เขาว่าหลวงตาบัวดู ไม่ดูยังงั้นมันมีแต่สิ่งที่น่าดู จะให้ชมเซยได้ไง เขามาอย่างนั้น แล้วได้เอาลิงมากี่ตัวจูงมาด้วย มันเหมือนลิงพวกนี้ จะให้ชมอย่างนั้นหรือ ชมได้ยังงั้น มันเลอะเทอะขนาดนั้นนะมนุษย์เราชาวพุทธ ไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย เข้ามาในวัดนี้ก็มาขาย เนื้อขายตัว เก้งก้างๆ ตามกิริยามารยาทสันดานหยาบที่เคยเป็นมา โดยไม่มีการ ระมัดระวังรักษาตัวเลย เข้ามานี่ก็เอานิสัยเก่ามาใช้ แล้วมันดูไม่ได้นะ ผู้ทำนรักษาทำน รักษาอยู่นี้จะว่าไง มันดูไม่ได้ก็เอาซิ ดูเรื่อยแหละเรา ถ้าออกมามักจะโดน ตอนเย็นๆ

เวลาคนเลิกหมดแล้วเราจะออกมาตอนนั้น ที่ออกมาตอนนั้นตอนมันมา เก้งก้างๆ กลางวิีกกลางวันเสียจริงๆ เก้งก้างเราก็ไม่สนใจนะ ถ้าผิดเวลานั้นละเอาละ ตอนนั้น มีอยู่เสมอ ผู้ปฏิบัติศีลธรรมเลยลำบากด้วยสิ่งสกปรกเข้าไปรบกวน เลอะเทอะ ไปหมดเลย นี่ที่เขาว่าหลวงตาบัวดู ก็ไม่ทราบว่าคุณดูอะไร ฟังเอาซิ พูดทุกสิ่งทุกอย่าง พูดโดยอรรถโดยธรรม มีเหตุมีผลทุกอย่าง ไม่ว่าจะพูดดูว่ากล่าวนี้มันवलอ่อนหวาน อะไร มีเหตุมีผลไปทุกอย่างนั้นแหละ เราไม่ได้พูดแบบทิ้งไปๆ ทุกอย่างพูดมีเหตุมีผล ไปตลอดเลย

ข้างในก็ให้เข้มงวดกวดขันกันนะ พักข้างในไม่น้อยนะ ร้อยกว่าๆ อยู่ข้างใน พระนี่เพิ่มอีกเท่าตัวยังสู้ไม่ได้ พระมีอย่างมาก ๕๐ องค์ อันโน้นร้อยกว่า ร้อยยี่สิบ ร้อย สามสิบ รวมกันเลยร้อยเจ็ดสิบแปดสิบห้า มันได้เรื่องได้ราวอะไรไหมพวกอยู่ข้างในนั้น เราไม่ค่อยได้ไป ถ้าไปก็ต้อมๆ ไปนี่ๆ รอบๆ คราวนี้ก็ออกมา ไม่ได้เข้าไปข้างในพอจะ เห็นเรื่องราวอะไรต่างๆ ถ้าเข้าไปข้างในเห็นเรื่องราวนี้เดียววัดแตกนะ คราวแตกเลยนะ ถ้าเราเข้าไปตรงนั้น เอาจริงๆ เพ่นพ่านๆ มาดีไม่ตีมาทะเลาะกันก็มีไม่รู้ละ แทนที่จะ เอาธรรมมากระจายให้เป็นเครื่องประดับซึ่งกันและกัน มันจะเอาแต่ฟันแต่ไฟมาเผากัน ข้างในก็มีนะ แต่ไม่กล้าออกมาแสดงเรื่องราวให้เราทราบ คือเมื่อแสดงแล้วเราจะไม่ วินิจฉัย ถ้าได้ยินว่าทะเลาะกันไล่หนีหมดเลย เราไม่วินิจฉัย ไล่เลยๆ แต่อยู่ธรรมดานี้ก็ หนักพอแล้ว ยังมาทะเลาะเบาะแว้งกันเกิดประโยชน์อะไร

สำหรับในวัดเราอย่างนั้นไม่มี พูดตรงๆ เรียบมาตลอด ปกครองวัดมาตั้งแต่ สร้างวัดป่าบ้านตาด ที่วัดนี้จะเกิดเรื่องราวอะไรพระทะเลาะเบาะแว้งกันไม่เคยมี เรียบ มาตลอด ส่วนในคร้วมันก็มีตามภาษามันนั้นแหละ หมากับแมวมันอยู่ด้วยกันมันก็กัด กันอยู่ในนั้นแหละ อยู่ในคร้วนั้นพวกหมากับแมวมันอยู่ด้วยกัน มันก็ต้องทะเลาะกันกัด กัน เราก็ปล่อยให้มันเป็นเรื่องสองตัวนี้เสีย เราไม่ค่อยถือสีถือสา ถ้ามันรูล้ำเข้ามาหลายๆ ถือสีถือสาหรือไม่ถือสีถือสาที่รู้เอา ถ้ามันแบบนั้นก็ปล่อยให้มันกัดกันอย่างนั้นแหละ นานๆ เอาไม้หวดเสียทีหนึ่ง

โอ้ การปกครองคนให้ตีน้ำมันของเล่นเมื่อไร ปกครองเจ้าของซี ตั้งแต่เป็น
 ฆราวาสญาติโยมเราไม่มีอะไรเป็นเครื่องรักษา ตามอหิชาตย์ทั้งเขาทั้งเราทั่วโลก ไป
 แบบนั้นแหละ ที่นี้เวลามาบวชศีลธรรมมัดเข้าละซี ผิดข้อนั้นผิดข้อนี้ ระวังละซี ระวังๆ
 ตลอด ที่แรกเหมือนผู้ต้องหานั้น แหม ทุกข์มาก รักษาสิกขาบทวินัยมีแต่จะผิด ระวัง
 เท่าไรยิ่งผิด ก็ระวังด้วยความโง่ มันไม่ระวังด้วยความฉลาดมันก็ผิดละซี เอาความโง่ไป
 ระวัง ผิดเรื่อยไปๆ

พอพูดอย่างนี้ก็มึนทานอันหนึ่ง หลวงพ่อกองเป็นเพื่อนกัน เกิดปีฉลูด้วยกัน
 นิสัยมันชอบตลกแบบเดียวกันนี้แหละ เราก็บวชใหม่ แถวชก่อนเราปีหนึ่ง อายุพอ
 บวชแล้วแถวช เรายังไม่บวช เราบวชตามไปปีที่สอง ที่นี้เคยเป็นเพื่อนกันอยู่แล้วแต่
 เป็นฆราวาส มาแล้วขึ้นไปหา มีสองสามองค์ขึ้นไป เป็นพระใหม่ด้วยกันทั้งนั้น แถวช
 ก่อนพรรษาหนึ่ง นิสัยแกขบขันนะ ไม่ค่อยหัวเราะนะ ยิ้มๆ แกพูดนี้ขลังมาก อด
 หัวเราะไม่ได้ เราจะตาย

พอขึ้นไปปุ๊บๆ กราบลง สุกบุญหรือ เอาบุญหรือมาวางไว้ “พระใหม่เหล่านี้ละ” พูด
 เหมือนมีความผิดความพลาดจริง ๆ นะ พวกเราที่บวชใหม่ “พระใหม่เหล่านี้ละมันมี
 ลิกขาบทวินัยใหม่ มันบวชมานี้ละ ไ้บุญหรือมันได้ทำตามหลักพระวินัยใหม่ มันถือมา
 นี้” “พระวินัยอะไรไม่รู้เรื่อง” “อู๊ย บวชมาขนาดนี้ยังไม่รู้พระวินัยอีกหรือ” จี้เข้าไป
 อีก แล้วหน้าตาเฉยนะ ทำท่าซึ่งซ้ง ก็พวกเดียวกัน ไ้เราก็มุ่งใส่ธรรม ทางนั้นพูดตลกนี้
 นะ ทางนี้มุ่งใส่ธรรมนี้กว่าผิด “มันผิดจริง ๆ หรือ” “ยังไม่รู้ที่อยู่หรือ บวชมาขนาดนี้
 แล้ว” ยังเอาอีก ไ้อีกนะ “บุญหรือมันได้พิณฑุทธิฐานหรือเปล่า” นี้ละมันขบขัน

“บุญหรือมันได้พิณฑุทธิฐานหรือเปล่า” คือสิ่งต่างๆ เช่นผ้าสบงจีวรต้องพิณฑุ
 ทธิฐานจึงใช้ตามหลักพระวินัย นี้เราก็ไม่ได้สนใจประสาบุญหรือจะพิณฑุทธิฐานอะไร แก
 ลากอันนั้นละขึ้นมาตลก “บุญหรือมันสบเอาเสียจนตาตาแดง ได้พิณฑุทธิฐานหรือ
 เปล่า” “อ้าว ยังต้องมีพิณฑุทธิฐานหรือ” “ยังไม่รู้ที่อยู่หรือพระวินัย” เอาอีกทีเข้าไป
 อีก เราก็ร้อนละเราร้อนจริงๆ นะ ทางนั้นพูดเล่น ทางนี้พูดจริง เล่นก็เล่นแบบลักษณะ
 จริง ซ้งซ้งตึงตึงเสียด้วย “แล้วเป็นยังไงพระวินัยว่าไง พินทุทธิฐานยังง” “แล้วกัน”
 ชู่ละ

“บวชมาขนาดนี้ยังไม่รู้เรื่อง มันเป็นอาบัติมากี่อาบัติแล้วตั้งแต่บวชมา สุกบุญหรือ
 ไม่ได้พิณฑุทธิฐาน มันผิดมานานเท่าไรแล้ว” “แล้วคำอธิฐานว่าไง” “มันยังไม่รู้อีก
 หรือ” เอาอีก ทีเข้าไป เฉยนะ นิสัยแกเป็นอย่างนั้นนินิสัยเฉย ตลกอยู่ในนั้นแหละ ยิ้ม
 เท่านั้น เพราะฉะนั้นมันถึงขลังดีละซี ไ้เราร้อนเป็นไฟ ก็เราคิดเป็นธรรม ผู้หนึ่งตลก

เผาเข้ามา ทีนี้ก็ถาม “แล้วพินทุอริชฐานทำยังไง บอกมาซิ” “โห ขนาดนี้มันยังไม่ได้ คำพินทุอริชฐาน” ยังขู่อีก บทเวลาจะบอกนะ นี่เป็นภาษาอีสาน “ฟัง อิมังควันถมตั้ง อธิฐฐามิ” อิมังแปลว่า นี้ ควันถมตั้งคือควันถมจุมก สุปบุหฺรฺจนควันถมจุมก อธิฐฐามิ โอ้ย เราอยากว่าบักทำนี่ อยากว่าอย่างนั้น มันตลกเฉย เราร้อนเป็นไฟไปเลย อย่างนั้นซิ บทเวลามันตลก นี่อีตลกองเป็นนิสัยชอบตลก ถึงขั้นมันตลกมาเป็นพระก็พูดตลกจนเรา ร้อนเป็นไฟ คนหนึ่งคิดเป็นธรรม คนหนึ่งคิดแบบตลกละซิ มันเข้ากันไม่ได้ เกตตาย แล้วละเดี๋ยวนี เป็นเพื่อนกัน

เมื่อวานนี้ก็ไปคอนสวรรค์ไกลนะ ทาง ๒๑๑ กิโลเมตร ถึงโรงพยาบาลคอนสวรรค์ รถไป ๒ ชั่วโมง ๑๕ นาที รถเรามันเร็วนะ เวลาขากลับมาเมื่อวานนี้ดูเหมือน ๒ ชั่วโมง ๑๘ นาที ความเร็วแต่ก่อนเราปล่อยตามอริชฐานของเขา ถ้าทางดีเขาควรจะเร่งถึง ๑๒๐ ก็มี เราก็ไม่ว่าอะไร แต่ระยะนี้เรามาพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ไม่ว่าจะไปทางไหน ไปกรุงเทพฯ ไปที่ไหนทางไกลทางไกลก็ตามตั้ง ๑๑๐ เท่านั้นไม่ให้เลย เราบอก นี่เขาก็ไป ๑๑๐ เราดูเข็มที่ไรก็ ๑๑๐ ตลอด ดินะไอ้เยียมมันขับรถเก่ง แต่ไม่ยอม ถ้ายอมมันมี อันหนึ่งเกิดขึ้นนะ ไม่ทราบเป็นยังไง อันนี้แปลกอยู่ ถ้าชมเชยองค์ไหนมักจะมီးอะไร เกิดขึ้น เป็นอย่างนั้นนะ เอ้ คำพูดเราเป็นยังไง พอชมเชยอะไรก็มักมีเรื่องเกิดขึ้น

อย่างชมเชยอาจารย์เจี๊ยะ ท่านเอาไม้ตีพระชู้เกียจภาวนา ชมเชยท่านอาจารย์เจี๊ยะอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ได้ก็วันเดียวได้ยินว่าท่านเอาไม้ตีพระ ตีเพราะอะไร พระชู้เกียจภาวนา โอ้ย พระพุทธเจ้าท่านก็ไม่เคยเอาไม้ตีพระ อันนี้มันเกินเหตุเกินผล อย่างนี้แหละ พอว่าอย่างนี้มันก็มีอย่างนั้นขึ้นมาเสีย ยอคนไหนไม่ได้ละ เลยต้องเฉยๆ ไว้ดีกว่า ถ้ามีคำยอที่ไหนมันจะมีเรื่องขึ้นมาที่นั่น เราเคยสังเกตคำพูดของเรา แสดงว่าไม่ชอบให้ยอใครนั่นเอง และเมื่อไม่ชอบให้ยอใครแล้วทำยังไง ไปที่ไหนตีตะเลย ความหมายมันก็เป็นอย่างนั้นไซ้ไหมละ คือไม่ให้ยอ ถ้ายอมมันผิดอย่างนี้ แล้วทำยังไงจะไม่ผิด ตีตะเลย ไม่ต้องยอ ก็ต้องแบบนั้นละซิ พวกนี้พวกชอบตีตะเหอเนี่ย มันเป็นอย่างนั้นนะ ยอที่ไหนไม่ได้ละ

อย่างธรรมลีนี่ก็พูดเพียงเบาๆ นิดหน่อย ไม่พูดมาก บอกว่าธรรมลีนี่คือ เศรษฐีธรรม เท่านั้นละเราไม่พูดมาก บอกว่าเศรษฐีธรรมภายในอยู่อย่างลึกๆ เท่านั้น พอ ไปยอที่ไหนมักจะมีๆ เราก็ได้พิจารณา เอ้ คำพูดของเรานี้มันจะมีความเสียหาย การยอใครๆ นี่ผิด ต้องได้พิจารณาอย่างละเอียดอีกเหมือนกัน พอพูดออกมาผลตามมามันจะเป็นผลลบนะ เวลาขอกก็เป็นผลบวกๆ ไม่นานผลลบตามมา ตามมาเรื่อยๆ อย่างว่าอาจารย์เจี๊ยะ ยกยอท่าน แล้วท่านเอาไม้ตีพระ ตีเพราะเหตุไร เสียงลั่นมาหาเรา ตีเพราะอะไร พระชู้เกียจภาวนา ว่างั้น นั่งสัปหงกหรืออะไรท่านเอาไม้ตีเอา

อย่างนั้นละ ที่นี้ไม้ตีน้ำมันเลยเป็นพิษเป็นภัยเป็นผลลบ ส่วนความซึ้งเกี่ยวจาวนาเลยไม่พูดถึง ก็ท่านตีถูกแล้วนี่ ท่านตีแรงขนาดไหนไม่ทราบ เราไม่ได้บอกให้เอาชองชุงไปฟาดเลย อย่างนั้นมันถึงจะสนใจคนซึ้งเกี่ยวจาวนา ระวังให้ดีนะชองชุงมานะนี่พวกนี้ เดี่ยวชองชุงมานะ มันซึ้งเกี่ยวจามากนะ ไม้ตีมันไม่พอ ชองชุงกลิ้งทับเลย ให้มันไปด้วยกัน กุสลา ธมฺมา ผ่านไปเลย

เรื่องศีลเรื่องธรรมให้มีความหนักแน่นมากนะพี่น้องชาวไทยเรา จะได้มีหลักมีเกณฑ์ ชาตินี้ชาติไทยทั้งชาติเป็นชาติแห่งชาวพุทธ การปฏิบัติตัวเป็นเรื่องของกิเลสความสกปรกมอมแมมไปหมด แม้แต่วงราชการลงมาตั้งแต่กำหนดิเตียนผู้ที่สร้างความดีกับความดีด้วยความถูกต้องตามอรรถตามธรรมด้วยซ้ำ นี่เลวมากคน ๆ นี้ ราชการคนนี่ วงราชการคนนี่ หรือข้าราชการคนนี่เลวมากทีเดียว ถ้าเข้าไปอยู่ในหน่วยไหนหน่วยนั้นก็กลายเป็นหน่วยเลวมาก ถ้าเข้าไปอยู่ในวงรัฐบาลก็รัฐบาลนี้เลวมาก คน ๆ เดียวนี้แหละไปทำให้เลอะหมดในวงรัฐบาล

อย่างที่ว่ากำหนดิเตียน หรือหักห้ามต่าง ๆ เรื่องวิทฺยนี้ มันเรื่องอะไร สันดานมันหยาบขนาดนั้นเขี้ยวเหรอ ธรรมะพระพุทฺธเจ้าสอนโลกมากที่พระองค์ มีใครบ้าง ถ้าพูดถึงเทวดา อินทร์ พรหม มีเทวดา อินทร์ พรหม รายใดบ้างที่มาค้ำธรรมะพระพุทฺธเจ้าว่าไม่ถูกต้องแม่นยำ เป็นเสนียดจัญไรแก่โลกทั้งหลาย ไม่มี แล้วสอนมนุษย์ก็สะท้อนสะท้อนหัวนั้ว ไหว ดั่งพระพุทฺธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา ในธัมมจักกัปปวัตตนสูตรแสดงไว้แล้ว พวกกรุกขเทวดา อากาสาเทวดา ภูมมเทวดา จาตุมหาราชิกา เรื่อยขึ้นไป จนกระทั่งถึงท้าวมหาพรหม มนุสฺสาเวสฺสุ ๆ พวกนี้รำลือสะท้อนสะท้อนพระพุทฺธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา แล้วตื่นเต้นกัน บอกกันเป็นลำดับ ๆ จนกระทั่งถึงมหาพรหม ธรรมเลิศเลอขนาดไหน

อันนี้มันหากิดหากัน มันได้เรื่องได้ราวอะไร เราเลยไม่อยากถามหาเหตุหาผลคือมันหยาบเกินกว่าที่จะถามหาเสีย ใ้ผู้มาบิบบี้ไฟ บังคับบัญชา เรื่องวิทฺยที่ประกาศธรรมสอนโลกนี่เป็นความเสียหายที่ตรงไหน นี่ที่มันนำคิดอยู่มากนะ ตัวนี้ตัวเสนียดจัญไรมาก มันอยู่ที่ไหนคน ๆ นี้ ข้อบังคับข้อนี้มาจากใคร ถ้ามาจากในวงรัฐบาล วงรัฐบาลนี้เป็นวงรัฐบาลเพชฌฆาต สังหารศาสนาซึ่งเป็นหัวใจแห่งชาติของตน พ่อแม่ของตนอยู่ในศาสนาหมด คนนี้หยาบโลนที่สุดเลย มันทำได้ลงคอบอย่างนี้ พิจารณาซิ

ธรรมสอนโลกมีความเสียหายที่ตรงไหน พระพุทฺธเจ้าสอนมาเสียหายที่ไหน พระสงฆ์สาวกสอนมาเสียหายที่ไหน กระทั่งปัจจุบันนี้เราสอนโลกที่ออกสนามมาเป็นเวลา ๗ ปี เอา ชัดข้อตรงไหน ผิดตรงไหนให้ค้ำมา ธรรมะที่เราสอนไปนี้ ไม่เป็นประโยชน์แก่โลกและเป็นเสนียดจัญไรต่อโลกตรงไหน ๆ ให้ค้ำมาเสียก่อน ก่อนที่จะ

ห้ามไม่ให้เทศนาว่าการแบบนั้น มีจำกัดจำเขี่ยเอาไว้ วิทยุไม่ให้สูงกว่าเท่านั้นเมตรเท่านั้น เมตร แล้ววิทยุแห่งหนึ่งๆ เพียง ๑๕ กิโลๆ มันเอาข้อบังคับป่าเถื่อนมาจากไหนมา บังคับ

ศาสตราจารย์เอกไม่มีกิเลสตัณหาภายในใจ สอนโลกด้วยความราบรื่นดีงาม รื้อชนสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ไปจำนวนมากเท่าไร มันรื้อชนใครให้ออกจากทุกข์ มีแต่จะลากคนให้ลงจมลงนรกกับตัวมันที่ตัวหยาบๆ เท่านั้นเอง จะเป็นอะไรไป ว่าอย่างนี้แหละ เพราะมันหยาบมากที่สุด การประกาศทางวิทยุเสียหายที่ตรงไหน พิจารณาซิ มันไม่มีนะ ประกาศมาตั้งแต่หลวงตาบ๊วยยังไม่เกิด มาสอนธรรมนี้ก็เอาวิทยุ วิทยุนี้ก็ด้วยความพอใจของประชาชนชาวพุทธทั้งหลาย เขานำออกไปตั้งวิทยุสถานที่ต่างๆ เพื่อจะได้ยินได้ฟังธรรม เสียงธรรมเสียงธรรมนี้ฟังได้ยากนะ นี่เป็นโอกาสอันดีงามที่จะได้ยินได้ฟัง เขาก็ไปตั้งสถานีวิทยุในที่ต่างๆ นี้ไปกีดไปกัน ไปขวางเขา

นี่ถ้าหากว่ามันพอห้ามได้มันจะห้ามขาดเลยนะ แต่นี่มันไม่กล้าที่จะห้ามได้มันก็ตีเอาทางนั้นทางนี้ มันตีอย่างนั้นเราก็ตีแบบนี้ละซี ตีแบบไหนมันก็ผิดทั้งนั้น ห้ามอะไรก็บอกมาเป็นธรรมดาๆ ลูกศิษย์มีครูซิ อย่าเอาอำนาจป่าเถื่อนเข้ามาบังคับกัน กิเลสมีเต็มหัวใจ เอากิเลสมาบังคับธรรมของพระพุทธเจ้า ที่บริสุทธิ์ผ่องใส ล้นโลกสิ้นสงสาร มันเป็นไปได้ยังไง พิจารณาซิ เห็นไหมมันอวดเก่ง อึ่งอ่ากับวัว อึ่งอ่าก็พองตัวอยู่เดี๋ยวนี้แหละ วัวคืออะไร คือธรรม เหนือโลกมาขนาดไหน อย่าไปพองตัวนะอึ่งอ่า เดี่ยวท้องแตก พากันเข้าใจเหอ

ฟังแล้วมันสะเทือนใจมากนะ มันหาเรื่องราวมาก็ดมาขวาง มากดมาตันเรื่อง ศาสนาอยู่ตลอดเวลา ศาสนานี้ให้คุณแก่โลกมาเท่าไร พระพุทธเจ้าองค์ใดๆ สอนศาสนา รื้อชนสัตว์โลกออกจากทุกข์มีจำนวนมากมาย การหวงห้ามเรื่องการเทศนาว่าการไม่เคยมี อย่างที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ก็ไม่มี ฟังมาปรากฏในเมืองไทยเราเวลานี้ กีดกันท่านั้นท่านี่ หาเล่ห์หาเหลี่ยมออก แล้วตั้งกฎนั้นกฎนี้เข้ามา กฎมีแต่กฎทำลาย ไม่ใช่กฎส่งเสริม ไอ้พวกนี้ละตัวนี้ตัวแสบๆ นี้ แสดงออกมาแจ้งไหนเราไม่เคยเห็นเป็นแง่ส่งเสริมพุทธศาสนา มีแต่แง่ทำลาย ทำลายเรื่อย ๆ ไม่ได้ทำลายแบบนั้นก็ทำลายแบบนี้ กีดกันแบบนั้น กีดกันแบบนี้เรื่อยมา

หุนี้เป็นหุคน ทำไมมันจะไม่เข้าใจในเรื่องคำพูด ปากก็ปากคนพูดออกมา ผู้ฟังก็คือคน ทั่วประเทศไทยเขาเป็นคนด้วยกัน เขาไม่ใช่หมานี่นะ จะเป็นแต่เทวดาแต่เราคนเดียวมาอวดเก่งใส่เขาได้ยังไง พิจารณาซิ อำนาจป่าๆ เถื่อนๆ อย่าเอามาใช้ในเมืองไทย เมืองไทยนี้เป็นเมืองคน ไม่ใช่เมืองหมา อย่าเอามาใช้ มาก็ดมาขวางสิ่งที่เป็นมงคลมหา

มงคลแก่หัวใจชาวพุทธเรา เฉพาะอย่างยิ่งทั่วประเทศไทย นับถือพุทธศาสนานี้มาเต็มหัวใจเลย

ไอ้ตัวเปรตๆ ตัวผีๆ ตัวแสบๆ มัน สรรณิ คจฺฉามิ ใครไปพูดให้มัน ตั้งแต่มันพูดออกมา มันก็ขวางโลกพอแล้วนี่ อวดตัวออกมาได้ยังไงพิจารณาซิ ไปที่ไหนขวางโลกไอ้ตัวแสบตัวนี้นะ มันขวางโลกมาตลอดนะเกี่ยวกับเรื่องศาสนา มันจะส่งเสริมทำนั่นทำนี่เรายังไม่เคยเห็นมี แต่เรื่องกีดกันทุกสิ่งทุกอย่างที่มันจะทำได้มันทำมาตลอดเกี่ยวกับเรื่องศาสนาจะให้โยกให้คลอน ให้ล้มให้จมไปนี่ มาตลอดๆ มันเห็นมันได้ยินอยู่อย่างนี้จะให้ว่าไง ก็พูดตามเรื่องได้เห็นได้ยินได้ฟังตามหลักความจริงละซิ อันนี้มันน่าทุเรศมากนะเวลานี้

ใครเป็นนงราชการตัวเสนียดจัญไรทำลายหัวใจคนทั้งชาติ เกี่ยวกับเรื่องพุทธศาสนานี้คือใคร อยู่ในวงรัฐบาลเวลานี้มีใคร ถ้ามันไม่น่าอยู่เขี่ยมันออกซิ เอาไว้ทำไม เป็นก้างขวางคอของคนทั้งชาติ ศาสนาจะจมไปด้วยไอ้ก้างขวางคอตัวแสบๆ นี้คนดีกว่านี้ไม่มีหรือ คนไทยเราทั้งประเทศไม่มีคนดีหรือ มีคนเดียวเท่านั้นหรือ ตัวเก่งๆ ทำลายทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ไปด้วยกัน มันน่าคิดใหม่พิจารณาซิ เราพูดเป็นธรรมดาเป็นธรรม เป็นความสัตย์ความจริง ไม่มีคำว่ากลัวกลัว

เรื่องธรรมเป็นยังไง ถูกต้องยังไง เราจะพูดไปตามหลักเกณฑ์ของธรรมดาของธรรม เรื่องอันนี้ไม่มีใครทำมันยังมากล้าหาญทำ ไอ้ตัวแสบๆ นี้นะมันจะทำลายชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้จมลงไป ด้วยอำนาจว่าฝีมือของมัน ฝีมือของใคร ในโลกนี้ใครก็มีมือเหมือนกัน มีมือแต่มันคนเดียวหรือจึงจะมีฝีมือคนเดียว คนที่ฟังอยู่นี้ไม่ใช่หมานะ คนทั้งนั้น ผิดถูกดีชั่วรู้จักกัน พุทธศาสนานี้โลกประคองมานานแสนนานแล้ว นี้มันเพิ่งเกิดเมื่อสองสามวัน มันอวดเก่งกว่าพระพุทธเจ้า กว่าศาสนา กว่าคนทั่วประเทศที่นับถือพุทธศาสนามาได้ยังไง มันเอาอะไรมาอวด มาอวดหาอะไร

พี่น้องทั้งหลายก็ให้พิจารณา ให้จับตาดูไอ้พวกนี้ พวกตัวเปรตตัวผี มาอาศัยวงราชการว่าเป็นอำนาจอยู่ในนั้น มันอำนาจป่าเถื่อนอย่าเอามาใช้ วงราชการอำนาจด้วยความเป็นธรรมปกครองคนทั้งประเทศด้วยความเป็นธรรม ไม่ใช่เอาแบบเปรตแบบผีอย่างนี้มาปกครอง อย่าเอามาแบบนี้ ใครไม่ดีเขี่ยออก เอาไว้ทำไมคนไม่ดีในวงราชการก็ดี ราชการเป็นราชการของคนทั้งประเทศ ตั้งขึ้นเป็นวงราชการ แม้แต่นายกรัฐมนตรีหย่อนบัตรให้แทบเป็นแทบตายก็เพื่อจะให้มันเป็นวงราชการ ให้เป็นนายกาที่ดิบที่ดีรัฐบาลที่ดิบที่ดี แล้วมาตั้งทำลายหัวใจคน เฉพาะอย่างยิ่งเอาพุทธศาสนามาขี้ขยำ ต่อประชาชนทั้งประเทศด้วยวิธีการต่างๆ นี้ดูไม่ได้

ควรเขี่ยเขี่ยออกคนประเภทนี้อ่าเอาไว้ มันนักชาติ นักศาสนา นักพระมหากษัตริย์ อ่าเอาไว้ละ ถ้าเอาไว้จะแหลกนะคนๆ นี้ หมอบหัวให้มันเหยียบหัวอยู่หรือ หัวคนไม่ใช่หัวเต้านี่ละ ต้องดูซิผิดถูกชั่วดีอะไร มีธรรมที่จะพูดกัน ตั้งกฎนี้กฎถูกหรือผิด กฎทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หรือกฎเป็นเครื่องส่งเสริม ดูกันให้ดีซิ อะไรควรค้านต้องค้านกัน มนุษย์ด้วยกันอยู่ด้วยกันปกครองกัน เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้พอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz